

MŪSU Lietuva

Jornal Lituano «NOSSA LITUANIA»
 DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
 Dr. José Ferreira Carrato
 SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
 LAIKRAŠTIS
 A D R E S A S :
 AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
 SÃO PAULO
 ATSKIRO NUMERIO KAINA
 CR. \$ 2,00

NR: 208 (25)

SÃO PAULO — BRASIL — 1953 M. BIRZELIO MĒN. — JUNHO 20 D.

VI METAI

NEPAVYKE KREMLIAUS POLITINIAI MANEVRAI. Berlyne rusų tankai sklaido darbininkų demonstracijas. Darbininkai mindžioja raudonas vėliavas. Daug sužeistų.

Kremliaus diktatoriai matydami stiprėjantį laisvės ir vokiečių demokratijos frontą ir savo politikos nesėkmingumą, pasiryžo bet kokia kaina skaldyti laisvojo pasaulio vienių gumą, ypač trukdyti vakarų Vokietijos įstojimą į Šiaurės Atlanto organizaciją, bei Europos Gynimo Bendruomenę. So vietai tikslui pasiekti visai ne tikėtai keičia savo politiką Austrijoje ir Vokietijoje. Aus trijos sostinėje Vienoje nuima sargybas tarp sovietų ir kitų sąjungininkų zonų, vieton komisaro prie Austrijos vyriausybės paskiria ambasadorių. Rytų Vokietijoje, rusų okupuotoje, irgi atšaukia visą eilę pirmiau padarytų potvarkių ir net leidžia komunistų partijai pritariant, ruošti darbininkų demonstracijas, mitingus, reikalauti atlyginimo pakėlimo ir visos Vokietijos sujungimo. Malenkovas ir jo tyronų kompanija, taip staigiai pakeitę savo politiką, nori vokiečius įtikinti, kad pas juos nemažesnė laisvė, kaip vakarų Vokietijoje ir kad patys gyvenytojai gali nuspręsti laisvais rinkimais krašto likimą ir kad Vokietijai nėra jokio reikalo įsijungti Europos gynimo Bendruomenėn ir kitais ryšiais susirišti su vakarais.

Maskva siekia, tam tikromis nuolaidomis užmigdinti vakarų pasaulį prieš grėsiančius komunizmo pavojus. Ka gi Rusijai pakenks, jei ji atsisakys rytų Vokietijos, o sau suvirškinimui pasiliks Pabaltijo valstybes, Lenkiją, Vengriją, Rumuniją, Bulgariją. Šiuos kraštus suvirškinus, o taipgi «sutvarkius» Kiniją, ir dar vienur kitur koją įkėlus, vėliau drąsiau galės kalbėti ir su vakarų nevieningu pasauliu. Štai koks yra Malenkovo nuolaidų politikos tikslas.

Bet Vokietijos darbininkija nėra nustojusi savanakiškumo. Ji mąsto ir elgiasi taip, kaip darbininkų klasės ir Vokietijos interesai reikalauja, bet ne komunistų partija. To dėl ir milžiniškoj demonstracijoj Berlyno gatvėse neskaubėjo nei komunistiška muzika nei dainos. Priešingai, RYTŲ VOKIETIJOS-LIAUDIS Į MIES TO GATVĖS IŠEJO SU PRIEKOMUNISTINIAIS PLAKATAIS IR ŠŪKIAIS, liepdami

«IVANUI» grįžti Rusijon. Prie Brandenbugo vartų, kur yra rubežius tarp vakarų ir rytinės Berlyno zonos, SUDEGINO RUSŲ VĒLIAVĄ.

Demonstracijoj dalyvavo virš šimto tūkstančių žmonių. Minia norėjo užimti valdžios rūmus. Demonstrantai visur naikino komunistines vėliavas ir ženklus šaukdami «ŠALIN KOMUNIZMAS». Kaip bemeilėtų komunistų propagandą, pati liaudis viešai pareiškė savo valią, kad ji atmeta komunizmą.

RUSŲ ARMIIJA APŠAUDO BEGINKLIUS DARBININKUS.

Komunistinė vyriausybė diriguojama Maskvos atstovo Semenovo pamatė, kad darbo klasės nuėjo savo keliu, bet ne komunistų partijos, susirūpino kaip tą laisvą visuomenės pasireiškimą užgniaužti. Ir štai neužilgo Berlyno gatvėmis pradėjo šliaužti rusų tankai ir kitos ginklų rūšys. Rusai atidarė ugnį į demonstrantus ir VIRŠ ŠIMTO SUŽEIDĖ IR SEPTYNIS VIETOJ NUŠOVĖ.

APGULOS IR KARO STOVIS BERLYNE Tučiuojau Maskvos parėdymu Berlyne įvedė apgulos ir karo stovį. Daug yra suėmimų.

NERAMUMAI VISI RYTŲ VOKIETIJOJE Demonstracijos ir neramumai įvyko ne vien Berlyne, bei ir kitose Vokietijos, rusų okupuotos, vietose, kaip Drezdene, Leipzige, Erfurte, Bitterfelde. Daugely vietų buvo uždarytos gelžinkelio stotys, darbininkai paskelbė streikus.

Rytiniame Berlyne yra sutartytas susisiekimas.

KOLUMBIJOJE

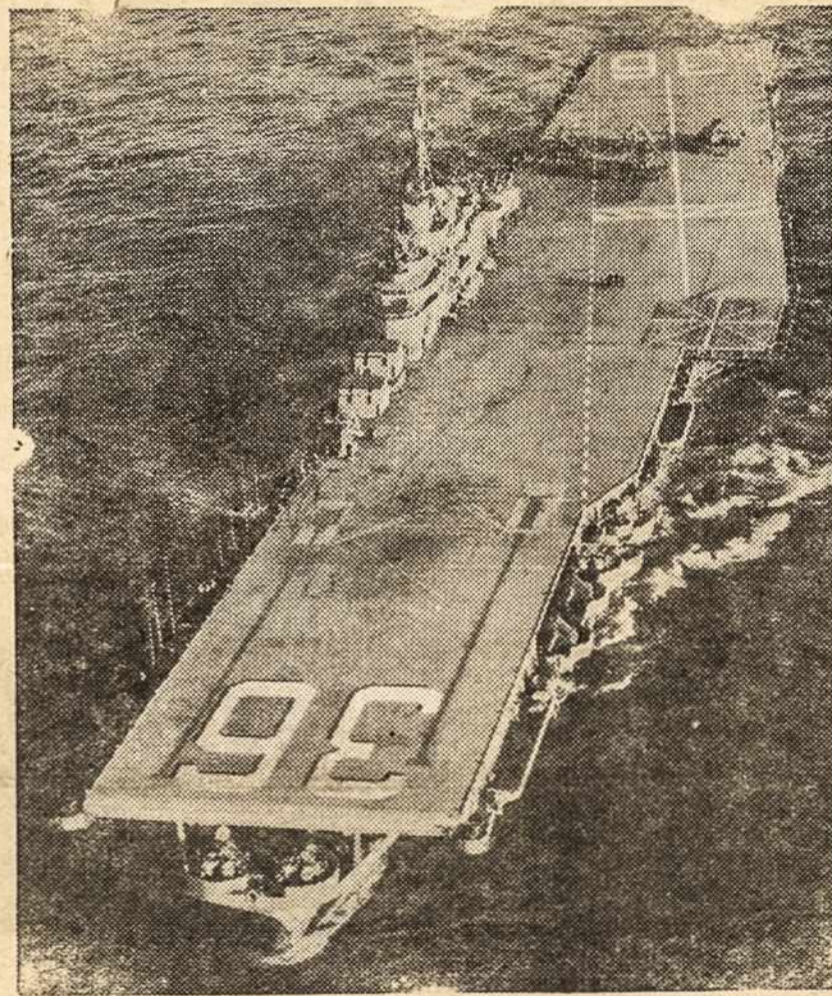
įkykdinta revoliucija be kraujo praliejimo. Revoliucija pravedė kariuomenės vadag generalas Gustavo Rojas Pinilla, suindamas prezidentą Laureano Gomes. Nauju Kolumbijos prezidentu pasiskelbė generolas Gustavo Rojas Pinilla.

Buvusio prezidento atstatymo priežastis buvo jo nesugebėjimas kraštą tarkyti. Kolumbijai grėšė civilinis karas tarp

nisteris pirmininkas Paik Tu chin. Su prezidentu kalbėsi 53 minutes. Po to spaudai pareiškė, kad jo vyriausybės nuostatai Korejos karo klausimu bei sutartimi yra nepasikeitę.

LĒKTUVO NELAIMĖ

Po praėito šeštadienio nelaimė.

Naujas, patobulintas portoavionas U.S.S. Antietam, žymiai patobulintas bei pertvarkytas viršus, iš kur pakyla ir nusileižia kovos lėktuvai. Sulig naujo patvarkymo yra pašalintas pavojus lėktuvams susidurti.

savęs amžinai kovojančių konservatorių ir liberalų partijų. Bet Kolumbijos partijų kovos yra kitokios kaip kitur. Čia kovojama ginklu užpuolant ir išžudant atskirų vietovių gyventojus. Yra buvę atsitikimų, kad atskiri kaimai bei miesteliai politinių priešų buvo išžudyti. Dar artinį prezidentą remia kolkas visos svarbesnės politinės partijos.

Kariuomenės įsikišimas į vidaus tvarką yra pateisinimas tik išimtiniais atsitikimais, kai kraštui grėsia dideli pavojai. Bendrai vyriausybei pakeisti tikriausias kelias yra laisvi rinkimai.

PIETŲ KOREJOS VYRIAUSYBĖ PALEIDO KARO BELAISVIUS

Didelė staigmena yra paleidimas Pietų Korejos vyriausybės visų karo belaisvių nekomunistų, kurie nenori grįžti šiaurės Korejon ar Kinijon.

Šis vyriausybės žygis sulaužo Pan-mun jon sutartį, sulig kuria belaisviai turi būti paleisti tik sustabdžius ginklus.

Žinia buvo didelė sensacija tiek amerikonių politikams, tiek ONU nariams.

P. KOREJOS MINISTERIS PIRMININKAS VAŠINGTONE.

Nuomonių skirtumams išlyginti, ar bent jomis pasikeisti Vašingtonan pas prez. Eisenhower atvyko Pietų Korejos mi-

Amerikos Karo Laivynas

lankysis Brazilijoje. Birželio mėn. 27 d. į Santos ir Rio de Janeiro uostus atplauks 27 Amerikos karo, įvairaus didumo laivai. Jie aplankys Rio de Janeiro ir Santos.

PREKYBINIS LAIVYNAS STREIKUOJA.

Jau praėjusios savaitės pabaigoje prasidėjo Brazilijos prekybinio laivyno streikas. Visoj Brazilijoj streikuoja virš 100 tūkstančių prekybinio laivyno darbininkų. Priešiniai laivai stovi uostuose. Lig šiol daugiausia streikavo Rio de Janeiro. Pastarą dieną dienomis ir Santos darbininkai prisidėjo prie streiko. Streikininkai reikalauja pakelti atlyginimą ir pagerinti maistą laivuose.

Rio de Janeiro, kur susisiekimas palaikomas su Nicteroj ir salomis laivais, streikininkų vietą užėmė karo laivyno kariai.

Yra projektas, kad užbaigti streiką, šaukti tarnybon rezervas jūrininkus. Tai padaryti galėtų jūrų ministerija. Tuo met streikininkai būtų mobilizuoti ir priversti grįžti darban. Ar ši priemonė bus vartojama, kol kas nežinia.

SÃO CAETANE SUDAUŽĖ 9 AUTOBUSUS.

Birželio mėn. 10 d. São Caetano do Sul, Vila Gerte, keleiviai sudaužė 9 akeleivių transportą palaikančios kompanijos 9 autobusus. Apdaužymas nevienodas. Vieniems tik langai išdaužyti, kitems naugiau nuostolių padaryta. Tokio gyventojų elgesio priežastis yra autobusų nepaisymas nustatytu tvarkraščio. Dėl nepunktualumo daug darbininkų pavėluoja darban.

Japonijoje nukrito Amerikos kariuomenės lėktuvas «Globmaster», kuris vežė iš Japonijos kareivius Korejon. Žuvo 127 kareiviai kartu lėktuvo įgula.

Berlyno, rusų zonos komendantas įsakymu nuo 17 birželio rusų zonoj įvedamas karas.

Betkoki susirinkimai ar demonstracijos yra uždraustos. Negalima susirinkti daugiau kaip trims asmenims.

Nuo 9 val. vakaro uždrausta vaikščioti ar važinėti miesto gatvėmis. Nesilaikantieji šitų potvarkių bus baudžiami sulig karo meto įstatymais.

Amerikoje taip pat prekybinio laivyno jūrininkų dalis išėjo streikan Pacifiko pakranteje. Viso streikuoja 40 tūkstančių.

Pasinaudojant P. Korejos vyriausybės dekretu dvidešimts penki tūkstančiai šiaurės korejiečių karo belaisvių - prieškomunistų buvo paleisti laisvėn. Amerikonų sargybiniai mėgino trukdyti jų pasitraukimą iš stovyklų. Net tūkstančio nepavyko sugrąžinti į belaisvių stovyklas.

Reikalingas advokatas byloms vesti?

Nieko nelaukdamas kreipkis į

Advokata Decio Farias

Raštinė: R. Santa Teresa, 28, 6-to and. salas 604 ir 605.

(kampus Praça da Sé) Fone: 35-8240 ir 32-0064

Vliko [Pirmininko M. Krupaviciaus kalba.

PAŠAKYTA PER VATIKANO RADIJĄ.

Brangūs Broliai ir Sesės, Baisusis birželis - bolševikų vergijos padaras. Jie mums jį atnešė pamyne Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę ir vergais pavertę lietuvių tautos vaikus. Baisusis birželis - tai bolševikų paskelbto lietuvių tautai sunaikinti sprendimo vykdymo pradžia. Jis tęsiasi ligi šiol ir tęsis, kol Lietuvoj bus bolševikas ir kol dar bus Lietuvoj lietuvių. Bolševikų vergijos tikslas - vienus lietuvius sunaikinti, kitus išgyvendinti iš jų gimtosios žemės, išblaškyti po plačiąją maskoliją ir, išplėšus iš jų lietuvišką sielą, juos paversti maskoliais. Štai kur yra baisiojo birželio tragika ir grėsmė. Štai kur mes turime kaupiti visas savo gyvasias jėgas ir sutelkti visą savo dėmesį.

Vergija mums atnešė ne tik baisųjį birželį. Vergija skaldo, vergija silpnina ir pūdo, vergija švirksčia į sielas marių tautos gyvenimui bakterijų ir visa, kas sava, naikinančių nuodų. Vergija vieniems kirviapenčia kerta į jautriausius ir gyvybingiausius centrus, kitus klastinga ranka lyg glosto ir jiems pataikauja. Bet tai yra apgaulės ir svaiginimo priemonės, kad, jų padedama pavergtąjį patrauktų į kompromisus, į nuolaidas ir susitaikymą su savo likimu ir naujomis gyvenimo sąlygomis, atsižadėdamas kovos už pavergtos tėvynės laisvę. Vergija palieka pūluojančių tautinėj sieloj žaizdų, kurias sunkiau pagydyti, negu atstatyti vergijos padarytus medžiaginius griuvėsius. Vergioj tik didžioji sielos grūdinasi ir bręsta pavergtųjų vadais.

Gyvenamosios nelaimės mūsų tautą padalino į dvi dalis. Viena liko savo žemėj. Ji gyvena bolševikų kirviapentine vergiją. Kiti atsidiūrė už Lietuvos sienų laisvuose kraštuose, kur nes ekia bolševikų ranka. Bet ir šie, antrieji, gyvena rimtuose lietuviškai siejai pavojuose, nes ir svetimo krasto laisvė, ir visa atmosfera atitrūkusiam nuo gimtosios žemės išeivini lietuviui teikia tautinėms savybėms naikinti

nuodų. Tad žūvam ir ten, ir čia, ir Lietuvoj, ir tremty. Lietuvoj mus žudo bolševikas, tremty žudomės mes patys, ar nesugebėdami ar nenorėdami išvengti pražūtingų spąstų. Ir ten, ir čia pirmas tautinės kirčio taikiny - jaunimas, ta tautos brangi atžala, kuri ar visai neprisimena laisvos Lietuvos, ar labai nedaug. Antras lankstaus nugarkaulio minkštakūniai, kuriems ten tėvynė, kur pilnas gardaus ėdalo lovyvys ir pinigine pinigų prigūsta.

Senovės išeivis lietuvis be «rašto ir druko», dažnai nežinodamas, kokiai jis tautybei priklauso, apsišarvavęs tik lietuvišku poteriui ir močiutės išsineštu pamokomuoju žodžiu buvo ilguis metus atsparus svetimoms įtakoms ir už savo lie

be pasipriešinimo, o gal ir sąmoningai suka į tautinės mirties kelius. Tokie lietuvių yra savižudžiai, maironiški nelietuviai, nes užmiršta ir pamina, «ką bočiai gynė per amžius milžinų keliais». Tad baisusis birželis mums mina net kulnų ir gyvenantiems laisvuose kraštuose.

Kas gi mums daryt, baisaus birželio gyvenantiems lietuviams? Ir ten, ir čia, ir Lietuvoj, ir tremty lygiagrečiai su kova už Lietuvos laisvę ir nepriklausomybę galbėti jaunią ir tautinę lietuvių sielą nuo tautinės mirties. Tai mūsų pagrindiniai uždaviniai. Čia mes turime sukelti visas savo jėgas ir mintį, nes nuo to priklausys ir mūsų tautos gyvybė, ir mūsų ateitis.

Kokiais keliais ir priemonė

Grėbiau lankoj šienelį

tuviškąjį žodį ir sielą ilgai didvyriškai kovojo. Bet laiko rūdys jį pakando, ir jis žusta tautai, kaip nelygioj kovoje nu galėtas riteris. Nauji išeiviai tremtiniai turi nepalyginti daugiau priemonių gintis nuo tautinės mirties pavojų. O tačiau jų tarpe atsiranda tokių, kurie

mis? Vieno recepto visiems kraštams nepakanka, nes kiekvieno krašto lietuviui turi skirti įtakų ir gyvenimo sąlygų. Kiekvienas kraštas turi stiprių vadovaujančių organų - Lietuvių Bendruomenių ir kitų organizacijų. Jie tuos kelius ir priemones suras ir

Regėjimas

Faustas Kirša

Ak tu, mano prieteliau,
Nusiimk kepurę!
Tu matai ateinantį
Kareivėlių būrį.

Priešaky jų vėliavą,
Balta ristą vytį,
Vėjas nešti padeda,
Durklai susmaigstyti.

Vargas ten nežmoniškas,
Laimė dar didesnė.
Pulką veda vyriškai
Karžygis vyresnis.

Buvo kovos pragaro,
Buvo darbo naštos,
Mirtinuos žabanguose
Liejos kraujas karštas.

Eina nepalaužiami, —
Kaudamies keliavo!
Ieško kario poilsio,
Ieško žemės savo.

Jų veidai rūstybėje,
Ilgesys jų žvilgsniuose,
Turi valią grūdytą,
Nėr tuštumo žingsniuose.

Jie pamatė žibančią
Žvaigždę iš padangių,
Vedančią į Lietuvą
Amžiną ir brangią.

1947 m

nustatys. Tačiau visiems kraštams tinka ir privalu išsiaiškinti asmens reikalavimus pasukti į platų tėvynės reikalų kelią. Tėvynės reikalus statyti aukščiau visa ko. Asmens reikalams naudoti tik tai, kas liks nuo tėvynės reikalų. Pirmą tėvynę, paskui aš. Mūsų pastogėse gyvena visu platumu ir turtingumu lietuviybė. Šeima - lietuviybės stiprovė. Lietuviškoji mokykla - atominis ginklas prieš nutautimą. Lietuviškoji knyga ir laikraštis - tautinės stiprybės gyvybingi šaltiniai. Bendruomenė su kitomis organizacijomis - lietuviybės vadai ir kurstytojai bei palaikytojai. Vyriausias Lietuvos Išlaivinimo Komitetas apie kurį turi spiestis visi lietuvių, - vyriausias vadovas

kovoj dėl Lietuvos laisvės ir lietuviybės, Silpninimas to Komiteto - priešui pagalba, nes silpninamas vieningos kovos frontas. Tai mūsų kelias ir mūsų priemonės kovai su baisiuoju birželiu ir jo autoriais - ir Lietuvoj, ir tremty. Iš jų išsukti - išėiti į klystkelius, iš kurių grįžimas į lietuvišką kelią sunkus.

Padėję rankas ant lietuviškai plakančios širdies, šią baisiojo birželio skaudžią ir liūdną sukakties dieną pasižadam Dievui ir tėvynei -

Darbuosimės ir eisime, kur
[šaukia tėvynė!
Myšim ir gerbsim, ką pro
[seniai gynė!
O Tėvas Aukščiausias pa-
[galbos mums ranką išties.

Jurgis Mantas

Už ką?

(Ištrauka iš knygos «Lietuva bolševikų okupacijoje»)

(Pabaiga)

Komunistai užuot padėję ir patarę, šlykščiai tyčiodamies ragino greičiau ruoštis, ir, savo galią rodydami, neretai išvežamuosius skaudžiai apkuldavo. Vienur leisdavo pasiimti su savim kiek daiktų, o kitur išvežė žmones taip, kaip juos atrado lovoje.

Išidėmėtina kaip bolševikai kalba apie nelaiminguosius tremtinius. Tremtiniai, kaip sako instrukcija, pakraunami į vagonus. Ne susodinami, o pakraunami į vagonus. Ne susodinami, o pakraunami, kaip daiktai! Bet daiktus kraudamas kultūringas žmogus taip pat rūpinasi ju nesužaloti, bet ne bolševikai. Ar jie iš viso beturį ką nors žmogiška?

Operatyvinės trejukės, kurias sudarė iš Maskvos atvykę specialistai - teroristai, vietinių svetimtųjų komunistų vadžiojamos siautėjo visą naktį, sukeldamos siaubą. Visais

Lietuvos keliais zujo tai nakčiai rekvizuoti autobusai, veždami į stotis tūkstančius bolševikinio teroro aukų. Stotyse tremtiniai buvo sumetami į vagonus ir kaip laukiniai žvėrys buvo saugojami raudo narmiečių su užtaisytomis automatais. Moterys alpo, kai nuo jų žiauriai buvo atskirti vaikai ir šeimos galva. Maldos, ašaros, dėjonės ir akmenį galėjo sujaudinti, bet NKVD automatai buvo nepermaldaujami. Ypač žiauriai buvo elgia masi su tais, ant kurių vietiniai komunistai buvo pikti. Pvz., Sakynoje (Šiaulių apskr.) operatyvinė grupė atvažiavo išvežti prokuroro padėjėjo Aleksandro Šalkausko su šeima. Jį rado dar tebe miegantį. Prižadinę ir iškrėtę namus, skubiai susodino į sunkvežimį ir išvežė į Šiaulius. Neleido net mažų vaikučių apauti ir šilčiau apengti. Autosunkvežimiu sustojus Gruzduose Šalkauskienė vaikučiams no-

rėjo nupirkti batelius. Tačiau komunistas neleido, šiurkščiai atkirtęs: Tegu buržujų vaikai mokosi basi vaikščioti! Jeigu kuris iš vietinių tremiamiems parodydavo kiek žmoniškumo komunistai tokį, kaip tariamą jį liaudies priešą, tuojau pasistengdavo sulikviduoti. Pvz., milicininkas Petras Sabeckas išvežamiems buvęs neblogas, neskubinęs, leisdavęs daugiau ko pasiimti, mandagiai elgdavėsis ir komjaunuoliams bei kitiems dalyviams neleidavęs vogti ir savintis išstremiamųjų turto, kaip tada visų komunistų buvo daroma. Už tai Petras Sabeckas buvo įskustas. Jį tuoj nuginklavo, atleido iš tarpybos ir liepė vykti į namus. Bet pakeliui, pagal NKVD įsakymą, jį nušovė kiti du milicininkai.

Tai buvo ne trėmimas. Tai buvo niekuo nekaltų žmonių medžioklė, masės gyventojų pavertimas beteisiais kalininiais komunistišku sadistų rankose. Tokios egzekucijos kultūringas pasaulis ligi šiol dar nežinojo.

Vien per Naujosios Vilnios geležinkelio stotį, pagal rastus dokumentus, buvo pravežta pagrobtų Lietuvoje 30.485 asmenys! Bet tai yra tik ma-

žytė dalis visų, Maskvos numatyty išvežti iš Lietuvos, žmonių.

Jurgis Glušauskas, buvęs komisaras, papasakojo, kad Maskvos Vyriausybė buvo pareikalavusi Lietuvos Aukščiausios Tarybos, kad ji prašytų Maskvos vyriausybės sutikimo išstremti iš Lietuvos 700.000 žmonių.

Prasidėjęs karas tarp Sovietų Sąjungos ir Vokietijos trėmimą į Sibirą sustabdė. Bet apie 50.000 Lietuvos gyventojų bolševikai spėjo išvežti per keletą dienų, iki karo veiksmų priartėjo prie didesnių Lietuvos geležinkelių mazgų.

Užkaltuose vagonuose lietuvių buvo vežami į Sibiro taigą ar Kazachstano tyrus. Keletas sąlygų neįsivaizduoja mai blogos. Vagone buvo sukimšta, neatsižvelgiant į instrukcija, po 50-60 žmonių, kuriems stigo ne tik duonos, vandens, bet ir oro. Daug buvo atsitikimų, kad tremtiniai mirė ne tik nuo bado, bet ir nuo oro stokos.

Mus pasiekė keletas laiškų, kuriuos tremtiniai išmetė pro vagono plyšius Naujoji Vilnioje, o geros valios žmonės, laiškus radę, įteikė juos adresatams.

«Ką mes pergyvename, atpasakoti nėra galimybės, - rašo vienas tremtinis, buvęs gimnazijos direktorius. (Kadangi NKVD teroras siaučia visur, neskelbiame laiškų autorių pavardžių, kad jiems nepakeiktume. J.M.) «Niekas iš mūsų nežino už ką kenčią... Už ką? kiekvienas stato tą klausimą...»

«Drauge, kenčiame neišpa sakyta. Trūksta vandens ir oro, bet didžiausias smūgis - mūsų šeimas suskaldė, nežinau ar išlaikys mūsų širdys?» - skaitome kitame laiške.

«Mes labai nuvargome, iš vagonų neišleidžia. Mes esame 80 kilometrų nuo Maskvos», - rašo moteris tremtinė iš šiuos keletą žodžių atviru tėje, kuri atėjo per pašta.

Dar viena būdinga ištrauka iš gydytojo laiško, rašyto Sveikatos Liaudies Komisarijato komisaro pavaduotojui J. Pararauskui. Rašo, matyt, jo buvęs draugas:

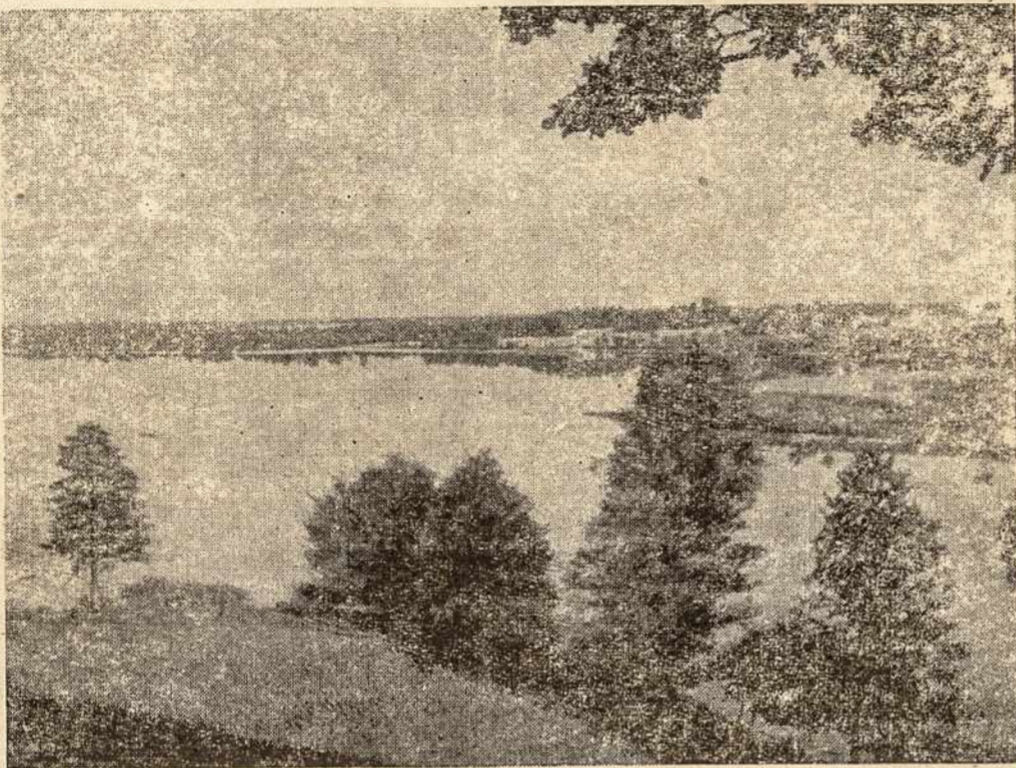
«Esame blogesnėse sąlygose negu gyvuliai: trūksta oro, trokštame ir badaujame. Už ką? Pagaliau, jei jau mums, tūkstančiams suaugusių galėtų kiek taikinti bausmę, tai už ką kenčia maži vaikai? Jei jau norėjote mus išžudyti, tai

Baltų Tremimai - Malenkovo Darbas

Vokiečių žurnalas «Deutsche Illustrierte», leidžiamas Stuttgarte, savo 12-19/1953 nu mēriuose paskelbė seriją straipsnių, akiyaizdžiai patvir tinančių teigimus, kad Pabaltijo valstybių inkorporavimas buvo bolševikų vadų suplanuotas jau iš anksto ir įvykdytas pagal labai tiksliai sudarytą operacinį planą. Tai yra atsiminimai, parašyti Iljos Molino, buvusio sovietinės saugumo tarnybos vyr. leitenanto ir prie Stalino asmeninio sekretoriato esančio saugumo daly vadovavusiojo operacinei grupei III. Atsiminimai pavadinami «Aš buvau Malenkovo patikėtinis». Tik prieš spausdindami tokį dalyką, pirma pasitikrino, ar Molino skelbiami tvirtinimai yra tikri ir ar pats jų autorius nėra fiktyvi sensaciniams sumetimais sukurtas asmenybė. Įsitikinę jie galop paskelbė, kad atsiminimų autorius yra tikrai tas pats ir gyvena vak. Europoje. Atsiminimuose daug kur paliečiama taip pat pavergtoji mūsų tėvynė. Elta, norėdama paskelbti minimųjų atsiminimų santrauką, susisieki su žurnalo redaktoriais bei leidėjais ir iš jų gavo sutikimą juos pagarsinti.

Šiais atsiminimais autorius įrodinėja, kad Malenkovo įsi galėjimas Sov. Sąjungoje reiš kia bolševikų pastovų ruošimąsi į karą. Tai yra žmogus, kuris Vakarų pasaulio nekenčia iš pačių savo sielos gelmių. Jis yra tiesiog apstėtas pasaulinės revoliucijos minties. Malenkovas jau seniai prikiša Vakaruose veikiančioms kom. partijoms, kad jos nesu gebančios kaip reikiant atlikti joms skirtojo darbo, ir iš jų reikalauja «aukščiausio revoliucinio budrumo» iki pačio paskutinio atodūsiu. Korejos karas ne kieno kito, bet Malenkovo darbas. Su Maskvos gydytojų byla jis buvo pradėjęs žydų persekiojimą už geležinės uždangos. Vakarai, - pažymi Molinas, gerai pažinęs pačią bolševikinę sistemą ir buvęs vienas iš patikimiausių bolševikų specialiųjų operacinių daly vadų, - neturi nė mažiausio pagrindo

naujuoju Kremliaus viešpačiu daugiau pasitikėti negu pasitikėjo Stalinu. Stalinas šį kili mu kazoką pasirinko savo artimiausiu bendradarbiu kaip patį gabiausią iš bolševikų vadų ir iš anksto ruošė jį pasaulio bolševikinei revoliucijai pravesti. Malenkovas prakiškai jau nuo 1947 m. valdo visą komunistų pasaulį. Pertvarkant raudonąją vyriausybę, Malenkovas buv. vid. reik.

Ten kur Nemunas banguoja.

min. Kruglovą ir buv. saugmin Merkurovą pasiėmė į savo asmeninės apsaugos aparatą. Taip dabar šie su dideliu «stažu» likvidavimo specialistai drauge su Ivanu Scrovu vadovauja ypatingiesiems pulkams ir operacinei grupei, kurios yra tiesiogiai priklausomos tikrai pačiam Kremlui, ir tuo būdu gali faktiškai kiek vieną mėginimą sukelti per versmą užgniaužti pačioje užuomazgoje. Autorius pats sakosi vadovavęs vienai tokiai operacinei grupei ir glaudžiai bendradarbiavęs su Malenkovu, todėl bolševikų darbo metodus gerai pažįsta. Jo žodžiai tuo svarėsniai, kad jis naujais faktais patvirtina tai, kas anksčiau lietuvių spaudoje

buvo paskirtas MVD veikomo ciklos Maskvoje vedėjo pavaduotoju. Be abejo, tada jis nežinojo, kad su laiku ir jis pats turėjo kristi sovietinių valymų auka, kaip yra kritęs jo dėdė Tobačkovas - Terėnas, tuo laiku, kai jis buvo priimtas į Maskvos veikomo ciklą, ėjęs Kremliaus komendanto pareigas, bet 1939 m. liepos mėn. suimtas ir pasiųstas į koncentracijos stovyklą Karagandoje. Kitas jo giminaitis, K. Frenovskis, kaip vid. reik. min. Jagodos pavaduotojas, padėjęs jam įstoti į veikomo mokyklą, buvo suimtas per valymus Tolim. Rytuose ir ten likviduotas. Minimosios mokyklos paskirtis - ruošti

apie mūsų tėvynę ir bolševizmą buvo rašyta iš kitų šaltinių. Tas pats žurnalas yra įsi dejęs ir fotokopiją instrukcijų, pagal kurias Lietuvoje ir kito se Pabaltijo respublikose buvo įvykdyti žiaurieji išvežimai. Žurnalas iš savo pusės pastebė, kad ši «Baltramiejaus naktis Pabaltijy» buvo suplanuota šaltojo Malenkovo proto, o jo slaptu įsakymu agentui Gladkovui, buvo tai paruošta jau tų pačių metų balandžio 25 d.

Serovo darbo kambarys įtaisytas garsiojoj Liubiankoj. Ten faktiškai paruošiami ir vis «valymai». Pats autorius

Vytautas Kastytis

Tremtinio grizimas

Pro jos namus
Kasdien praeina minios,
Tik jo nėra. Ne jau nebepareis?
Motulės veidas nusiminęs
Pasipuošė žemčiūginiais lašais...

— Pareis! — sušvokščia kiemo liepa,
Viršūnė žemėn linksta,
— Pareis! - aukštai varnėnas atsiliepia.
— Pareis guvus ir linksmas!

Užsidegė naktis dangaus žvaigždynuos,
Ant vieškelio šešelis krinta,
Tai ji, jo motina, prie viešo kelio rymo
Akla, apkurtusi lig rytui švintant.

Vidurnaktį žvaigždė po kryžium puolė,
Į lauko akmenis ištischo,
Laukinio žirgo, vėtros šuoliais
Ataidi žingsniai iš už mėscho.

Šešėlis kėlėsi, į šoną virstėli, suklupo...
Šešėliui ašaros per skruostus rieda.
Susiglaudė šešėliai, glaudžias lūpos,
Karšta rasa ant šalto ramunėlės žiedo —
Apsiverkė abu...

Laplandija,
44.9.26.

kadrus, turinčius «kovoti su išdavimu ir išdavikais». Joje ruošiami ne tik spec. agentai, kurie paskum su ypatingais uždaviniais pasiunčiami į kitus pasaulio kraštus, bet ir baisiojo sovietinio saugumo karininkai, kuriems pavedama eiti koncentracijų stovyklų vedėjų pareigas arba likviduoti «priešišką elementą». Reikia atsiminti, kad jau per pirmuosius valymus iš 3.700.000 kom. partijos narių buvo išmesta 1.500.000. Visų jų laukė baltas likimas.

Iš pradžių Molinui buvo pavesta praveisti tardymą ir rinkti reikalingus duomenis žuvies pramonės ministerijoje. Šiai ministerijai vadovavo draugė Šemšušna, dabartinė Molotovo žmona. Apie jos vadovimą Molinas surašė pranešimą, kuriame buvo pažymėta, kad toji ministerija yra «daugiau panaši į viešuosius paleistuvystės namus negu į ministeriją», nes joje nėra jo kios tvarkos, nesilaikoma partijos taisyklių ir iš viso smun

ka gamyba. Iš tolimesnių aprašymų paaiški, kad Malenkovas jau seniai buvo suplanavęs, kaip reikia «taikiai» okupuoti Pabaltijo valstybes ir tuose kraštuose sovietinius interesus apsaugoti visais galimais būdais. Iš Malenkovo pareiškimų, padarytų 1939 m. spalio 12 d., matyti, kad «Stalinus jau tada galutinai apsisprendė paimti 3 Pabaltijo kraštus: Lietuvą, Latviją ir Estiją». Tą «tylią aneksiją» Malenkovas jau seniai ruošė. Autorius tvirtina, kad ne Molotovas paruošė karinių bazių titulu pradėtą Pabaltijo valstybių «laimėjimą» bolševikams: «tikrasis sovietinės pergalės jose architektas buvo Georgijus Malenkovas». Pasirodo, Maskvoje rinkiniams Sovietų partijos reigūnams veikia specialus politinis universitetas, įstaitas partijos centro komiteto rūmuose, kur 1940 m. pavasarį užsienio politikos dėstyti buvo pakviestas Malenkovas. 1940 m. vasarą jis truputį dau (Nukelta į 4 pusl.)

reikėjo rasti gražesnę būdą - skiepijimą bacilomis, ir būtų iš karto baigta.

Daktare, visko tikėjau iš Komisarų Tarybos, bet kad būtumėt tautos duobkasfai - niekuomet nesitikėjau...

Kerštas yra žemiausio, puolusio žmogaus džiaugsmas. Keršijama tik nusikaltusiems, bet ne tūkstančiams vaikų ir moterų.

Būkite prakeikti, Lietuvos valstybės tautos duobkasfai! Tokių linkėjimų siunčia tūkstančių lietuvių vardu tas, su kuriuo 1939/40 metais praleis daviai ilgas valandas, o dabar tremtinis į tolimą Sovietų Sąjungą!...

Moterys nesutikusios, bet joms buvo pagrasinta. Čekistai iš tremtinių atėmė drabužius ir vietoj jų davė maišinės medžiagos standartines sukneles kurias moterys turėjo vilkėti ant pliko kūno, nes baltinius taip pat atėmė. Ešėlonas, pravažiavęs Minską, susitojo pamiškės nedidelėj stotelėj. (Minske moterys pirmą sykį per visas penkias kelionės dienas gavusios vandens atnešė vienas, turėjęs kiek žmoniškumo, sargybinis iš pasigalėjęjoms)

Stotelėj moterims liepė pėr

sėsti į aklinal uždarytą sunkvežimį. Kur jas iš stoties vežė, jos nežinojo. Atsidūrė miške, kažkokiame lagerio barake, kuriam langeliai buvo iškirsti aukštai palubėje. Čia moteris saugoja raudonamiečiai mongolai, kurie buvo labai žiaurūs. Paprašius vandens jie grasino durtuvu ir baisiai keikėsi.

Tremtinės labai kentusios. Jų kūnai pradėję tinti, nes jos visą savaitę nebuvo valgiusios. Mongolus sargybinus pakeitė rusai. Vieną dieną miške pasigirdo šaudymas. Rusai sargybiniai iš pradžių sakė, kad tai manevrai, o paskum pranešė, kad vyks ta karas su vokiečiais. Vienas sargybinių pasiulė moterims eiti į mišką pasislėpti, nes jei užėsis mongoliai, girdi, visas išplausia. Bet tremtinės jau taip buvo nusilpusios, kad ne galėjo pasijudinti iš vietos. Ta da rusai jas barake užrakito ir pabėgo. Kitą dieną jas vos gyvas rado vokiečių kariai, kurie suteikė pagalbos.

Panašiai nupasakoja savo išgyvenimus ir kita moteris, žemės ūkio darbininkė. Ją ir kitas vagone buvusias tremtines, čekistai išrėdė. Tas, kurios nenorėjo savo valia dra

bužių atiduoti, budeliai išrėdė jėga. Atėmė visus daiktus. Moterys badavusios ir iš skausmo dėjavusios. Čekistai liepė tylėti. Nepaklausius, šaudė į vagonus. Sužeistais, kaip ir gyvais, niekas nesirūpino. Vėžė ir vėžė vis tolyn. Kas vėliau buvę, pasakotoja nebeatsimenant, nes ji netekus samonės. Atsipeikėjusi tik ligininėje.

Štai kokiose sąlygose buvo tremiami iš savo tėvynės niekuo nekalti žmonės. Tuo metu, kada baisiose kančiose žmonės buvo gabenami užkal tuose vagonuose į Sibirą, jų tėviškėse paliktuose namuose sientėjo įvairūs bolševikų pareigūnai, išvogdami visa, kas tik buvo įmanoma išsinešti ir išsivežti. O komunistų radijas ir spauda paskelbė plačiam pasauliui, kad «...bijodami ar tėjančio karo pavojų, daugiau kaip šimtas tūkstančių lietuvių, latvių, ir estų kreipėsi į Sovietų vyriausybę, prašydami leidimo įvažiuoti į Sovietų Sąjungą. Sovietų vyriausybė, nuosirdžiai suprastama tų piliečių susirūpinimą, jų prašymus iš klausė ir leido važiuoti į Sovietų Sąjungos tolimas sritis, suteikdama visokeriopos paramos ir pagalbos»...

Taip ši Pabaltijos tautų naikinimą aiškino Sovietų Sąjungos vyriausybė.

Prasidėjus karui, bolševikai taip pat išvežė kalinius iš Vilniaus, Kauno ir kitų Lietuvos miestų kalėjimų, bet... visus tuos kalinius (keletą tūkstančių žmonių) sušaudė Červenėj, už Minsko. Nuostabiū būdu iš ten išsigelbėjo keli lietuviai: kun. profesorius Petraitis ir jo brolis, prof. Končius, pulkininkas Šova, pulkininkas Petraitis ir keli darbininkai.

Pulkininkas Petraitis aprašė savo išgyvenimus knygoje «Kaip jie mus sušaudė». Toji knyga yra dar vienas dokumentas, liudijąs apie siaubingus bolševikų darbus.

Sirdį veria kalinių ir tremtinių šauksmai ir skundai. Bet iš visų tų dėjonių skausmingiausiu balsu skrieja į pasaulio sąžinę vienintelis, bet baltus klausimas:

Už ką tos visos kančias?
Už ką...

— Gautosiomis žiniomis, karalienės Elžbietos II vainikavimo proga Lietuvos ministeris B. K. Balutis įteikė oficialų sveikinimo raštą, kuriuo parei

kė visos lietuvių tautos linkėjimus Jos Didybei karalenei Elžbietai II, Jos Didybės Vyriausybei bei visai britų tautai. Sveikinimo rašte pareikšta padėka D. Britanijai už jos paramą Lietuvai bekojojant dėl nepriklausomybės, atsakymą pripažinti Sovietų okupaciją de jure, suteikimą pabėgėliams globos ir kt. Lietuvos Ministeris Londone sveikino savo, Lietuvos Diplomatinės Tarnybos užsienyje, jos Šefo ir Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto vardu. Be to, specialiai buvo paminėtos taip pat lietuvių organizacijos D. Britanijoje bei visame britų Commonwealthe. Lietuvos ministeris Londone B. K. Balutis, pasiuntinybės patarėjas V. Balickas su žmona ir pasiuntinybės attache P. Varkala su žmona buvo pakviesti ir dalyvavo Jos Didybės karalienės Elžbietos II vainikavimo iškilmėse.

— D. Britanijos ambasadoriaus ir konsulų pakviesti, JAV-se suruoštose vainikavimo proga iškilmėse taip pat dalyvavo Lietuvos ministeris Vašingtone P. Žadeikis ir konsulai J. Budrys, Dr. P. Daužvardis, A. Šalna ir Dr. J. Bielskis.

(Atkelta iš 3 pusl.)

giau paskleidė savo kortas, kaip faktiškai jis buvo «laimėjęs Pabalito valstybes». Šis Malenkovo pranešimas nuostabi būdu sutapo su sovietinių dalinių įžygiavimu į Pabaltijį.

Visų trijų kraštų okupavimas, kaip buvo matyti iš Malenkovo pranešimo auditorijai, galų gale tikrai atbaigė jau seniai suplanuotą ir iki smulkmenų aptartą operaciją. Pabaltijo visi trys kraštai buvo Sovietų laimėti jau 1939 m. rudenį. Kariškai, kaip pabrėžė Malenkovas savo auditorijai, visos trys valstybės buvo laikos nugalėtomis nuo to momento, kai tik Sovietai jose įsirusė karines bazes. «Tačiau au Sov. Sąjunga nieko negali okupuoti, - kalbėjo tada Malenkovas. - Sov. Sąjunga niekad neves karo tuo tikslu, kad per jį būtų praplėsta jos teritorija. Tačiau Sov. Sąjunga, kadangi tai sudaro komunizmo esmę ir glūdi jo prigimty, negali niekar sustoti. Ji plėsis ateityje, vis didėdama ir darydamasi vis galingesnė! Jau 1939 m. rudenį, kai Sovietai įsitaikė savo karines bazes Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje, Malenkovas pradėjo šaltąjį karą iš Maskvos. Jis labai vikriu būdu, pavaizduodamas visai neegzistuojančių priešų, pradėjo smarkiai šias tris valstybes spausti, o pirmaisiais žiemos mėnesiais pasiumė į Pabaltijo valstybes Serovą, prie Stalino sekretoriato veikiančio saugumo skyriaus visų operacinių dalių šefą. Serovui atėjo ten į pagalbą latvių, estų ir lietuvių k. p. nariai, kurie Serovo pavedimu, kaip ir anksčiau, įvykdė jau iš anksto smulkiai aptartus ir Pabaltijo vyriausybės apkalinti reikalingus sabotazo aktus prieš Sovietų karines bazes. Tuo tarpu Sovietų vyriausybė, pasireiškus naujam sabotazo aktui, vis smarkiau savo protestais spaudė miniųjų kraštų vyriausybes, kol galiausiai dar aiškiau atskleidė savo kortas ir pagrasino, jog bus priversta minimuosius kraštus okupuoti, jei jų vyriausybės nesugeba jų teritorijoj esantiems Sovietų kariams garantuoti. Taip ilgainiui Pabaltijo valstybių gyventojai, kaip autorius pastebi, «išduoti viso likusio pasaulio ir palikti savo likimui», priversti prieš savo valią įsileisti į kraštą Sovietus, galop taip pat prieš savo valią buvo Sovietų paglemžti.

Su laiku bolševikai, atsidėkodami Pabaltijo kraštams už «draugiškus jausmus», parodė savo tikrąjį veidą, pradėdami suiminėti dešimtimis tūkstančių nebolševikus. Kaip Molinas pastebi, Malenkovas 1940 m. birželio gale Maskvoje centro komiteto didžiojo posėdžių salėj sukvietė 42 saugumo kabininkų pasitarimą, kuriame turėjo dalyvauti Serovas ir jis pats. Jame buvo smulkiai aptarti suėmimų ir deportacijų planai. Suėmimai buvo vykdomi pagal šimtus kartų Sov. Sąjungoje jau išpraktikuotus metodus. Po «priešiško elemento» arba «liaudies priešų» paskum buvo suiminėjami ir deportuojami intelektualai, «buržujai», įvairių religijų «fanatikai» ir kiti. Autorius pažymi, kad visos šios operacines grupes suplanavo «paleisti į darbą» pats Malenkovas, kuris nuo pat pradžių ligi galo prižiūrėjo jų veikimą ir davė nėjo visus reikalingus įsakymus.

Serovas 1940 m. gale Rygoje įkūrė savo vyr. būstinę, kurią rugpiūčio pabaigoj neti kėtai aplankė, padarydamas «žaibo vizitą» pats Malenkovas. Buvo sušaukta «žaibo konferencija», kurioje turėjo

dalyvauti visi operacinių grupių vadai su savo pavaduotojais, taip pat atvyko keli civiliai, tarp jų ir Latvijos KP sekretorius Koloborsenas. Malenkova pagavo tiesiog įsiutimo priepuolis, ir jis pagrasino, kad jei suėmimai su išvežimais nebus įvykdyti taip, kaip užplanuota, tai už tai savo galvomis atsakys pačios operacinės grupės, tarp kurių bus praversti valymai. Kai Serovas įsikišo, mėgindamas aiškinti, jog suimtiesiems išvežti trūksta net vagonų, Malenkovas iš įsiutimo sušuko: «O kam jums reikia vagonų? Ar neužtenka vieno parako?» Molinas pastebi, kad toks Malenkovo atsakymas pritrenkė net šituos bolševikinio saugumo vilkus, sudarytus iš MVD tardytojų, policijos karininkų ir specialiems uždaviniams vykdyti apmokytų žmogžudžių: jie netikėjo, kad po Stalino ar ne tik pats įtakingiausias Sov. Sąjungoje politikas taip aiškiai ir atvirai pareikalautų vykdyti masines žmogžudybes. Po to nepraėjo nė 14 dienų - ir per Sovietu okupuota Lenkijos dalį, Lietuvą, Latviją ir Estiją, kaip pažymi Molinas, prasidėjo nepažįstą jokio pasigailėjimo valymai. Tik iš vienos Latvijos per naktį buvo prievarta į Sov. Sąjungą deportuota 38.000 latvių. Malenkovo duotos Pabaltijo valstybėms «aptvarkyti» direktyvos Serovui reiškė įsakymą, kurį jis turėjo įvykdyti iki pačių mažiausių smulkmenų.

Malenkovo įsitikinimu, kapitalizmas esąs dar labai tvirtas ir vis tebesudarąs didelę jėgą, nors iš vidaus jau esąs supuvęs ir «pažymėtas mirtine žaizda». Jo įsitikinimu, Vakarai bus baigti, kai tik Sovietams pateks į rankas naftos šaltiniai ir kapitalistų turimi žaliavų ištekliai. «Paskutinėj žūbtutinėj kovoj lemiamą žodį tars ne pramonė, bet žaliavų galingumas». «Valytojai» Pabaltijo kraštuose vėliau buvo apdovanoti Lenino ordinu, taip pat priimti Kalinino ir paties Stalino. Tačiau būdinga, kad Sovietų vyr. vadai, davę tokį žiaurų įsakymą masiškai naikinti baltus, oficialiai dėl akių žygių sau neprisiėmė ir viską vykdė kuo slapčiausiai.

Iš tolimesnių aprašymų paaiški, kad Pabaltijo kraštuose savo veiklą «pasižymėjo» ir kom. partijų nariai. Pasirodo, dar prieš įžygiuojant Sovietų kariuomenei buvo sudaromos «nepatikimų elementų» karto tekos saugojamos Maskvoje. Tu kartotekų padedami, bolševikiniai tardytojai, apklausę dešimtis tūkstančių civilių, buvusių vyriausybės narių, armijos vadų arba administracijos šulų, užkirto kiekvienam suimtajam kelią gintis arba neigti savo ankstesnę veiklą.

Molinas taip pat būdingai pavaizduoja, kaip bolševikai

sugeba nepažįstamiems jų režimo ir bolševikinių triukų apmonyti akis. Karo metu ryšium su paskolos ir nuomos komisijos veikla Maskvą ruošėsi aplankyti keli amerikiečių senatoriai ir žurnalistai. Bolševikai pasiryžo juos tinkamai sutikti. Didžiojo teatro solistas Kozlovskis, anksčiau buvęs

šventikas, gavo įsakymą per kelias dienas išmokyti chorą bažnytinų giesmių ir padeonstruoti amerikiečiams, kad «Sov. Sąjungoj niekas nepersiekioja nei tikinčių, nei tikėjimo». Kai Kozlovskis atsikirta, ką dėl to pasakys patriarchas, Malenkovas jam atrėžė: «Nieko. Jis yra toks pat artis

tas, kaip ir tu, o algą gauna iš mūsų. Jis tik atskaitys mišias ir pats pagiedos... Kaip buvo sutarta, taip ir padaryta. Amerikiečiai buvo tiesiog pri glušinti bolševikų suruoštos karinės parodos, turėjusios padeonstruoti raud. armijos nenugalimumą iš vokiečių atimtais ginklais, buvo gerai pavaišinti tarp patrankų ir šarvuotųjų įtaisytuose baruose. Gorkio parke tą dieną pro dvi gubą apsauginį žiedą buvo įvidų teleidžiami, bet taip, kad to nepastebėtų amerikiečiai, tik gerai apsitaisę civiliai, vi si svečiai iš JAV žavėjosi bažnyčių varpais, kvietusiais į mišias, ir, iki ašarų sugraudinti Kozlovskio surežisuotu bažnytinį giesmių giedojimo, atsiprašinėjo Sovietų vadovus, kad Amerikoje «samoningai vedama prieš Sovietus melų propaganda, aiškinanti, esą, Sov. Sąjungoje neveikianti sąžinės laisvė» etc. Be abejo, jiems atleidimas už tą «nuodėmę» buvo švelniai suteiktas, bet su sąlyga, kad ateityje patys įtikintų, kaip nekaltai «šmeižiami» už taiką kovojantieji Sovietų politikai. Tik į patį galą išalkusios bolševikų minios visą tą režisūrą vos neapvertė aukštyn kojomis. Kokių dviejų tūkstančių išbadėjusių piliečių minia tuo laiku, kai amerikiečiai lankė Gorkio parką pralaužusi visas sargybinių užtvargas, pradėjo vien kitiems per galvas grobstyti parodoj išstatytas žaisis, kumpius ir kitą.

Kad «draugai» moka ir Sov. Sąjungoje gerai gyventi, parodo ir daugiau pavyzdžių. Sovietų «prezidentas» Kalininas taip pat turėjo «draugų artistę», kuri pagal jo čekių knygutę sau už 1940 m. negirdė tą 120 000 rublių sumą «užsifundino» norukų kailinius. Dėl to raportą Serovas surašė pačiam Malenkovui, kuris pats bėgo, kad tokios rūšies skandalių įvyksta beveik kas antras mėnesis. Malenkovas turi į savo asmeninę šios rūšies «nusidėjėlių kartoteką» įsitraukęs ir daugiau «nuodėmingų» Sovietų vyriausybės narių. Pvz. Lazaris Kaganovičius taip pat turėjo paklusti Malenkovui, nes Malenkovas nustatė, kad Kaganovičius «palaiko santykius su kapitalistiniu pasauliu»: jis turi JAV-se slapta einamąją sąskaitą. Abu Kaganovičiaus broliai taip ir dingo be žinios panašiai, kaip Šemsušnaja, dabartinis Molotovo žmona, kuri išsigelbėjo tik tuo, kad yra ištekejusi už Molotovo.

— Dėl Dr. St. Barano, Ukrainiečių Tautinės Tarybos Vykd. Komiteto pirmininko, mirties VLIKo VT pirmininkas K. Žal kauskas Ukrainiečių Tautinės Tarybos Vykd. Komitetui pasifuntė užuojautos telegrama. Baranas iškilmingai palaidotas Munchene.

— Gegužės m. 30 d., eidamas 83-čius savo amžiaus metus, Weesene Sankt Galleno kantone, Šveicarijoje, mirė kun. prof. Dr. Povilas Jokubėnas, Lietuvos Evangelikų - Reformatų Bažnyčios generalinis superindantas. Velionis daugiau kaip 2 metus išbuvo Šveicarijoj, kur gyveno evangelikų bažnytinės organizacijos išlaikomoje senelių prieglaudoje.

— PLB Europos kraštų atsotų suvažiavimas šaukiamas birželio 28-29 d. Hanoveryje, Vokietijoje. Laukiami atstovai iš visų 9 Europos bendruomenių. Suvažiavimas padarys pranešimus VLIKo ir VT, taip pat atskirų kraštų bendruomenių. Be to, bus svarstomi šie klausimai: bendruomenės ir Lietuvos laisvinimo veikla Europos Sąjūdis ir kt.

Nori patogioj, gražioj vietoj, pamary — Praia Grande įsigyti žemės sklypą?

Neuzmirsk apsilankyti Suarão.

Ten yra elektra visose gatvėse įvestas vanduo. Yra viešbutis, restoranas bažnyčia, mokykla. O svarbiausia, kad prie visų šių pagerinimų kaina pusiau mažesnė, negu kitų šalia esančių sklypų.

Via Anchieta — nauja autoestrada eina skersai Vila Suarão. Taip pat yra ir geležinkelio stotis. Daugiau informacijų «Mūsų Lietuvos redakcijoje».

Madeiras do Brasil
PERES & PRANAS LTDA.
Importação — Exportação
Raštinė: - Av. Churchill, 94 - 1.º and. - sala 110
Rio de Janeiro - Fones: 52-0229 e 32-6265
Em Minas Gerais:
Peres & Cia. Ltda. - Leopoldina - R. P. ovidencia, 71
Jother Peres de Resende - São Pedro dos Ferros
Amadeu Cesar Machado - Nanuque, Minas

REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO
J. L. Galinskas Ltda.

BALDŲ SANDĖLĲ
AV. DR. GIACAGLINI, 71-C — V. ALPINA.

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tikrai pas

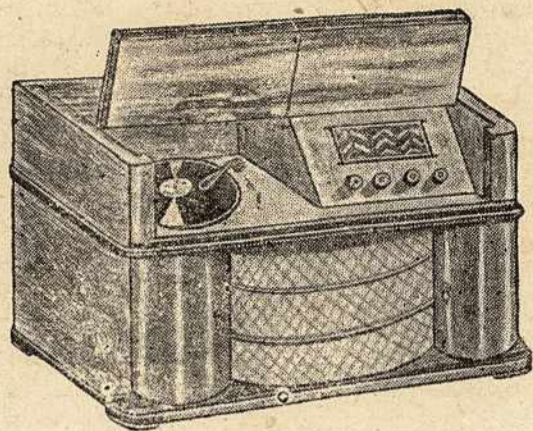
JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C — VILA ALPINA

Sprindys & Cia

FARDUODA

TOBULIAUSIAS RADIO VITRCLAS.

balso grynumas, skambumas

Sprindys & Cia — Largo S. Jose 1.

Kaip ntekur kitur. prieinamiausiomis kainomis. Parduodama patogiomis sąlygomis ir išsimokėjimui

Rastinės Darbai ir Teisiniai Patarimai

Naturalizacija, inventoriaus surašymas, išieškojimas skolų, persiskyrimai (desquites) nuomininkų išvaymas, kriminalinė ir darbo teisė.

Darbininkams patarimai veltui.

Galima kreiptis šiomis valandomis nuo 10 iki 12 val. ir nuo 16,30 iki 19 val.

Rua Roberto Simonsen, 13 -- 3º — salas 306 - 310 (Senoji rua do Carmo ir kampas P'ça Clovis Bevilacqua) São Paulo

MEKANIKOS DIRBTUVE

Gaminami įvairiausių braižinių vitražai, vieliniai tinklai tinkavimui ir tvoroms, langų stiklų apsaugos, užtvaros, geležinės durys ir vartai, banguotos skardos durys pagal matą.

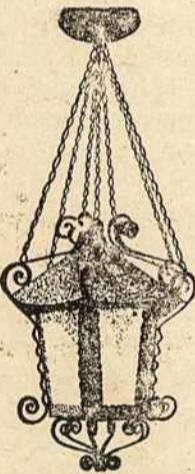
Gaminami žibintuvai įvairiausių tipų. Daromi įvairių dydžių gražtai žemei gręžti. Pardavimas grynais ir išsimokėtinai.

LEONAS VARNAUSKAS

Telefonas (recados) 3-0707

Rua 12 N.º 39 — Vila Zelina Avenida Zelina N.º 714 — (fundos) Caixa Postal 4118 — São Paulo

Industria e Comercio de Calçados

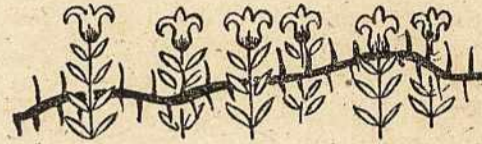

SPECIALYBĖ BATŲ: vyrams, moterims, panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 719 -- São Paulo

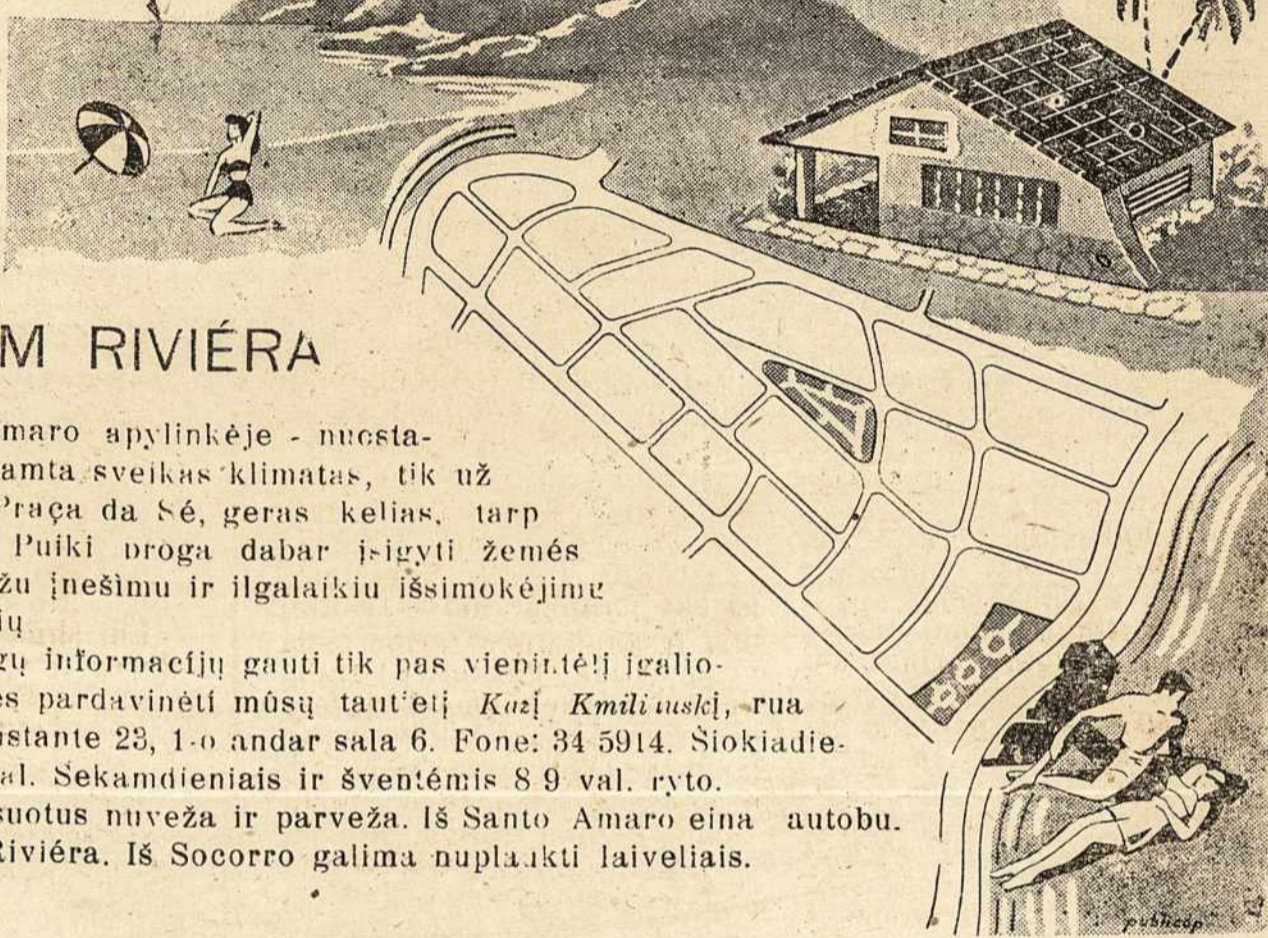
Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

SKAITYK IR PLATINK «MŪSŲ LIETUVA»

UM RECANTO PARA VOCÊ nas lindas praças do Jardim RIVIÉRA

JARDIM RIVIÉRA

Santo Amaro apylinkėje - nuostabus grožio gamta sveikas klimatas, tik už 18 km. nuo Praça da Sé, geras kelias, tarp dviejų ežerų. Puiki proga dabar įsigyti žemės sklypą su mažu įnešimu ir ilgalaikiu išsimokėjimu — 100 mėnesių

Reikalingų informacijų gauti tik pas vienintelį įgaliointį šias žemes pardavinėti mūsų tautieji Kazį Kmiliuskį, rua Benjamin Constante 23, 1-o andar sala 6. Fone: 34 5914. Siokiadieniais iki 17 val. Sekamdieniais ir šventėmis 8-9 val. ryto.

Suinteresuotus nuveža ir parveža. Iš Santo Amaro eina autobu. sai Jardim Riviéra. Iš Socorro galima nuplaukti laiveliais.

CAJAS SÃO JORGE

APRENGIA VYRUS NUO GALVOS IKI KOJU

Batai, skrybėlės, marškiniai, kaklaraiščiai, kojinės, lietsargiai, Taip pat batukai moterims ir vaikams.

Viskas geriausios rūšies, patvaru, gražu ir pigu.

IS FABRIKO TIESIAI VARTOTOJUI.

JORGE MATELIONIS

KRAUTUVĖS:

Rua São Caetano, 526 Fone 35-3260

Rua São Caetano, 510 São Paulo

RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 275 — 7 AND. — SALA 73 TEL. 34-7482 — SÃO PAULO

Foto-Studioja "BERNARDO"

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė papildiniams tamsiuose tonuose ir sepia, spalvinimai aliejiniiais dažais ir pastele.

ARTHUR SCHMIDT

Priimami pakvietimai į namus — Senų portretų reprodukcijos RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO

VIENTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.

GAMINIŲ PLATINIOJAI

IRMÃOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikata jau visi yra vienalbiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

RUA DINO BUENO, 795 a 835 Caixa Postal 3967 TELEFONES: 51-4019 e 51-2223 S Ã O P A U L O

MŪSU Lietuva

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

Lietuvos vardas

sąryšyje su «baisaus birželio» minėjimu buvo plačiai išgarsintas.

SPAUDOJE

Dienraštis «A Gazeta» birželio mėn. 13 talpino ilgą ir rimtą straipsnį pavadinimą «Tor tūros anapus geležinės uždangos. Birželio 14 tautinio gedulo diena Lietuvai, Estijai ir Latvijai». Straipsnyje aprašomi kankinimo priemonės, arėš tai, kaip suimtieji «prisipažįsta» prie jiems primetamų kaltinimų ir kt. Straipsnis ypač tingai naudingas pasiskaityti visiems mažiau pažįstantiems komunistų praktika.

Dienraštis «Correio Paulista» 14 d. birželio laidoje talpino straipsnį «Sibirian tik per vieną naktį deportavo 120 tūkstančių pabaltiečių.» Straipsnyje aprašomi,

suėmimai 14 d. birželio, suimtujų vežimas gyvulių vagonuose Rusijon.

Dienraštis «Folha da Manhã» birželio m. 14 d. įdėjo straipsnį «Gedulo savaitė Baltijos tautų». Straipsnyje nurodo sovietų Rusijos sudarytas sutartis su Pabaltijo tautomis ir kaip jas Rusija sulaužė

Dienraštis «O Estado de São Paulo» birželio 14 laidoje įdėjo straipsnį «Gedulo diena Pabaltijo tautoms». Rašo apie Ribentropo ir Stalino sutartį bei Pabaltijo okupaciją, trėmimus, sovietų koncentracijos stovyklas.

Katalikų savaitraštis «Legionario» talpino straipsnį «Žmonių medžioklė», kur aprašomi žmonių deportacijos Sibiran vaizdai.

Bendrai, šiais metais pirmą kartą taip plačiai São Paulo spauda išgarsino Pabaltijo tautų vardą.

Visi straipsniai yra rimti, gražiai parašyti. Tai nuopelnas komisijos, sudarytos iš visų Pabaltijo kolonijų atstovų, baisiojo birželio įvykiams paminėti Teisingai yra sakoma, kad vienybėje yra galybė.

PER RADIO

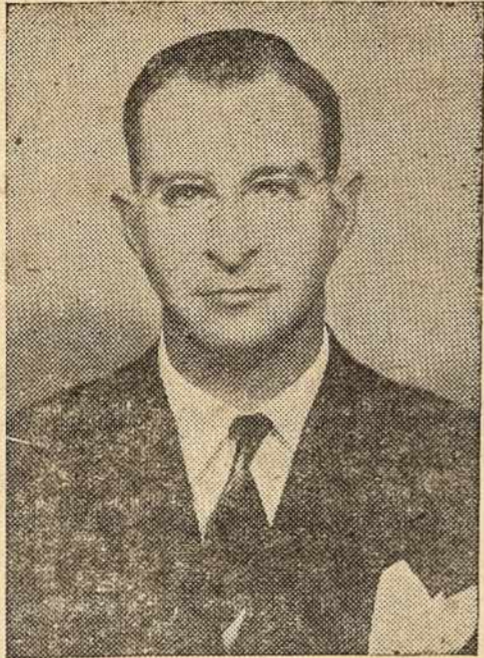
trėmimus Sibiran paminėjo tik «Exelsior» mūsų prieteliaus prof. José Ferreira Carrato dėka.

Radio «Exelsior» šiam minėjimui skyrė visą pusvalandį Programa sudarė prof. J. Ferreira Carrato parašytas montažas pajvairintas pabaltiečių tautų dainomis L.K. Bendruomenės choras sudainavo Sasnausko «Sužadinkim Lietuvą ir Tautos himną, kuo ir buvo baigta radio programa.

Prof. F. Carrato žodžiai apie Lietuvai draugeliui radio klausytojų išspaudė ašaras. Šiais metais bendro minėjimo salė ir visų pabaltiečių nebuvo, nes mieste buvo negalima gauti didesnės salės, kuri talpintų minėjimo dalyvius. Atskirai ruošė lietuviai, Vila Zelinoje seselių pranciškiečių gimnazijos salėje. Minėjimo programoj buvo pagerbti žuvusieji už Lietuvą. Pagerbimo metu L.K. Bendruomenės choras sugiedojo Malda už Tėvynę ir Libera.

Momentui pritaikintą kalbą pasakė inž. Z. Bačelis, poetė

M. Vinkšnaitienė paskaitė šiai dienai sukurta eilėraštį. Priim

Prof. J. Ferreira Carrato

ta rezoliucija pasiūsti Brazilijos vyriausybei. L.K. Bendruomenės choras sudainavo keletą dainų. Ypač įspūdinga buvo Sasnausko «Sužadinkim Lietuvą» Visa programa baigta Lietuvos himnu.

11 val. bažnyčioje buvo pa

maldos už Lietuvą, kurių metu kun. K. Miliauskas pasakė momentui pritaikintą pamokslą.

— DARIAUS IR GIRĖNO IR IŠEIVIŲ DIENOS minėjimas bus liepos mėn. 19 d. 15 val. Mokoje Liet. Sąjungos Brazilijoje patalpose. Ruošia visos lietuvių organizacijos.

CHORO KONCERTAS

L. K. Bendruomenės choro valdyba savo posėdyje įvyku siame 18 d. birželio nutarė suruošti koncertą rugpjūčio mėn. 1 d. kurio pelnas bus skiriamas klebonijos statybos naudai.

LIET. KAT. MOTERŲ DRAUGIJA uoliai ruošiasi paminėti 15 metų veikimo sukakčią. Šventė bus 26 d. liepos. Po sumos gimnazijos salėje bus bendras užkandis, kurio metu bus kalbų ir meninė programa. Programoje yra numatyta ir įdomus vaidinimas, kurį suvaidins tik vienos moterys.

Lietuvės katalikės moterys iš visų apylinkių kviečiamos 26 d. Vila Zelinoje į Liet. Kat. Moterų Draugijos jubilėjinę šventę. Tvarkos dėlei prašomos iš anksto pranešti apie savo dalyvavimą Draugijos valdybai, arba klebonijoje, ar vienuolyne Vila Zelinoje.

REIKIA STIPRINTI BAŽNYČIOS STOGĄ

Paprašius statybos inžinierių patikrinti bažnyčios stogo be

lubų stiprumą, prieita išvados, kad dabar stogas yra per silpnas per mažą sparų, ant kurių sudėto dokalkos, čerpės. Pora sparų yra net sulinkusių.

Taip pat pakviesti prefeitoros inžinieriai patikrinti bažnyčios stovį. Patikrinimas bus atliktas šį penktadienį arba šeštadienį. Jei bus prieita prie išvados, kad stogas sudaro pavojaus, saugumo sumetimais ligi bus padaryta reikalinga reforma, bažnyčia bus uždaryta. Pamaldos reformos metu greičiausiai bus laikomos gimnazijos salėje.

Kadangi bažnyčion susirenka šimtai ar net tūkstančiai per šventes, žmonių, reikia imtis visų atsargumo priemonių, kad išvengtų nelaimės.

Kun. P. Ragaižinskas
Klebonas

— RUOŠK BENDRUOMENES CHORO

Koncerta

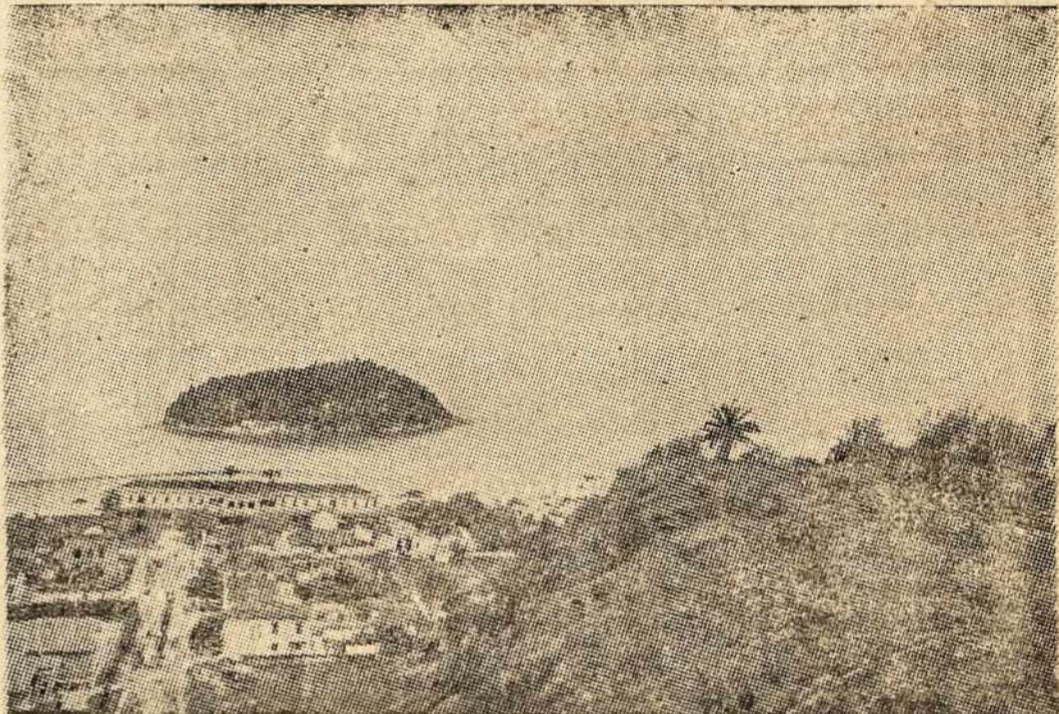
Rugpjūčio mėn. 1 d.

KARO STOVIS VISOJ RYTŲ VOKIETIJOJ

Paskutiniaisiais pranešimais rusų okupuotos Vokietijos visose miestuose darbininkai streikuoja. Visam krašte paskelbtas karo stovis.

Magdeburgo mieste rusų tankai besklaidydami demonstrantus, dvidešimtis žmonių užmušė

Berlyne sužeistų skaičius siekia virš dviejų šimtų, o užmuštų - šešiolika.

Santos, José Menino praita, netoli matyti maža salė, prie kurios yra sūkuris ir įvyksta daug nelaimių.

KLASTINGOS ATLANTO BANGŲ VĖL PAVILIOJO VIENĄ GYVYBE.

Birželio mėn. 16 d., Santos, José Menino prajeje prigrėdė Vytautas Jakštys 23 m. amžiaus, gyvenantis São Paulyje, Vila Mariana.

Vytautas gavęs atostogų nuvyko į Santos pailsėti. Antra dieną, su draugais nuėjęs maudytis, nuplaukė ligi salos, pavojingos zonos. Grįžtant pateko sūkurin ir prigrėdė

A.A. Vytautas yra gimęs São Paulyje. Kurį laiką gyveno Vila Beloje, o paskutiniu metu Vila Mariana, Travessa Dom Luiz de Bragança.

Velionės tėveliai yra kilę Panemunio parapijos.

Dideliame skausme paliko tėvus Konstanciją ir Vinčą Jakščius, ir savo sesutę Elvirą, kurį lanko Escola Normal. Šv. mišios - ezkvijos už velionio vėlę bus ateinantį antradienį, 22 d. birželio 9 val. Vila Zelinoje.

— Rio de Janeiro lietuviai gedulo dieną irgi minėjo. 9 val. Rosario bažnyčioj buvo pamaldos, kurias laikė kun. F. Jakubauskas, o pamokslą pasakė kun. J. Janilionis.

— Pilietiniame minėjime kalbėjo ministeris Dr. Meieris, latvių ministeris Ozolins. Dainavos choras padainavo keletą dainų. P. Gaulienė ir Strimaitytė deklamavo eilėraščius Minėjimas baigtas Tautos himnu.

— Inž. P. Audenis su ponija išvyko į Šiaurės Ameriką sveikatos pataisyti ir ten žada išbūti apie šešis mėnesius.

— Šį sekmadienį 15 val. gimnazijos salės patalpose renkasi «MŪSU LIETUVOS» rėmėjai ir bičiuliai pasitarti spaudos reikalais.

SUŠAUDĖ DARBININKĄ.

Rusų ko mandanto įsakymu Berlyne ketvirtadienį sušaudė Willi Goettling. Geležinė uždanga tarp rytų ir vakarų Vokietijos vėl užleista.

— Paskutinį mėn. VLIKo posėdyje buvo nutarta į VLIKą priimti mažlietuvių rezistencijos atstovą Mažlietuvių rezistencijos centras dabar yra Amerikoje, jos valdybos narių dalis gyvena Kanadoje; o kitas dalis - JAV-se Čikagos mieste. Centras šiomis dienomis pranešė VLIKo pirmininkui M. Krupavičiui, kad jų atstovą VLIKan paskirtas E. Simonaitis, žinomasis judrusis mažlietuvių veikėjas.

Reta proga geroj vietoj nusipirkti žemės

SKLYPA

Parduodamas, šalia spaustuves (av. Zelina 706) žemės sklypas. Vieta tinkama indus trijais, bizniui ir rezidencijai. Arti prie bažnyčios aikštės. Daugiau informacijų gauti prašomi kreiptis šiuo adresu: Rua Doze nr. 39 Vila Zelina.

Jeį sergi, ar nori patikrinti sveikatą, nevažnuok miestan, bet kreipkis į čia VILA ZELINOJ atidariusį konsultorią

Dr. Mario Ranieri

vaikų, suaugusių ir moterų ligų specialistas

Priėmimo valandos: pirmadieniais, trečdadieniais ir penktadieniais nuo 8 iki 11 - 16,30 iki 20 val. Šeštadieniais nuo 15 iki 17 val ir sekmadieniais nuo 9 iki 11 val.

Praça São José, 8 sala 6 ir 7 — Vila Zelina (Baužio name)

IRMAOS

ESCRITORIO VILA ZELINA

BAUZYS

Registrado no C.R.C. sob e n.º 551

PRAÇA SÃO JOSÉ, 8 SAL.1 E 2 - V. ZELINA - S. PAULO

Aberturas de firmas	Contratos de locação
Encerramentos de firmas	Cartas de fiança
Transferencias de firmas	Requerimentos
Contratos na Junta Comercial	Balanços
Distratos na Junta Comercial	Avaras diversos
Escritas Fiscais	Seguros de Fogo e
Escritas Comerciais	Seguros de accidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

Casa Sprindus & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 — V. ZELINA — S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fogonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA ISSIMOKĖJIMU!

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.